

bud, erstatning og krav om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb mv. Det følger af markedsføringslovens § 30, stk. 1, at tilsidesættelsen af et af retten nedlagt forbud eller påbud straffes med bøde eller fængsel i op til 4 måneder.

5.5. Rettigheder for tjenestemodtagere

Loven giver tjenestemodtagere en række rettigheder. Formålet er at sikre, at tjenestemodtagere ikke diskrimineres på baggrund af deres nationalitet, det vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted, hverken af myndighederne eller af tjenesteydere.

Formålet er også at fjerne hindringer for tjenestemodtagere, som ønsker at gøre brug af tjenesteydelser, der leveres af tjenesteydere etableret i et andet EU/EØS-land. Eksempelvis må myndighederne ikke betinge finansiel bistand til en ydelse, af at ydelsen leveres af en dansk etableret tjenesteyder. Dette omfatter dog ikke støtte bevilget på det sociale område eller inden for den kulturelle sektor, som er omfattet af konkurrencereglerne, eller generel finansiel bistand, der ikke er knyttet til brug af en særlig tjenesteydelse, herunder bl.a. uddannelsesstøtte og studielån.

Dansk ret indeholder ikke et eksplicit forbud mod diskrimination af tjenestemodtagere på baggrund af nationalitet og opholdssted. Et sådant forbud følger imidlertid allerede af gældende EU-ret. Med henblik på at sikre overholdelse heraf er det ikke desto mindre fundet hensigtsmæssigt at fastslå princippet om ikke-diskrimination af tjenestemodtagere i dansk ret.

Diskrimination på baggrund af opholdssted er eksempelvis, hvis tjenesteyderen tager forskellige priser, alt efter om tjenestemodtageren har bopæl i eksempelvis Sverige eller i Danmark. Loven begrænser ikke muligheden for at anvende forskellige generelle betingelser eller priser, som er begrundet i objektive forretningshensyn, f.eks. ved at anvende forskellige adgangsbetingelser eller priser, hvor disse er begrundet i objektive kriterier. Objektive kriterier, der kan begrunde forskelle i satser, priser eller betingelser, kan eksempelvis være de faktiske meromkostninger, som skyldes afstanden, eller de tekniske forhold ved leveringen af tjenesteydelsen.

Såfremt der sker en overtrædelse af lovens § 5 om ulovlig diskrimination, vil der normalt tillige være tale om en overtrædelse af markedsføringsloven, som Forbrugerombudsmanden har mulighed for at gribe ind over for, som beskrevet i afsnit 5.4

5.6. Dokumenter

Loven slår fast, at kompetente myndigheder skal acceptere certifikater, attester eller ethvert andet dokument, som er udstedt i et andet EU/EØS-land, som

bevis for opfyldelsen af et krav. Krav er eksempelvis forpligtelser, betingelser eller begrænsninger, som tjenesteydere skal leve op til for eksempelvis at få en tilfaldelse til at udøve tjenestevirksomhed.

De kompetente myndigheder må kræve uautoriserede oversættelser af dokumenter til dansk, men må derimod ikke kræve bekræftede oversættelser, originale dokumenter eller bekræftede kopier. Forbudet mod at kræve bekræftede oversættelser, originale dokumenter eller bekræftede kopier omfatter ikke de tilfælde, der er omfattet af anden fællesskabslovgivning, eller som er begrundet i tvungende almene hensyn.

Dokumenter, som nævnes i direktivet om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, direktivet om offentlige indkøb, direktivet om udøvelse af advokaterhvervet og det første og ellefte direktiv om selskabsret er undtaget fra forpligtelsen til at acceptere dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land og forbudet mod at kræve bekræftede oversættelser, originale dokumenter eller bekræftede kopier.

De kompetente myndigheder skal desuden acceptere attester for sammenlignelige forsikringer og finansielle garantier, som er udstedt af kreditinstitutter eller forsikringsgivere, der er etableret i et andet EU/EØS-land.

Kravet om, at kompetente myndigheder skal acceptere dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land betyder, at de kompetente myndigheder ikke blot skal vurdere formen af dokumenter udstedt af et andet EU/EØS-land, men også indholdet. Eksempelvis må en myndighed ikke kræve fremlagt bevis for statsborgerskab eller bopæl, når andre officielle identitetspapirer, f.eks. pas eller id-kort allerede er bevis for disse oplysninger.

Hvis der er tvivl om et dokumentets ægthed, kan de kompetente myndigheder afklare dette bl.a. igennem det administrative samarbejde mellem EU/EØS-landenes myndigheder, som oprettes som følge af servicedirektivet. Dette samarbejde vil lette de kompetente myndigheders mulighed for at rette direkte henvendelse til den kompetente myndighed i det EU/EØS-land, som har udstedt dokumentet. Udveksling af oplysninger skal ske i overensstemmelse med persondataloven.

5.7. Etableringsfrihed for tjenesteydere

Retten til etablering fremgår af EF-traktatens artikel 43. Alligevel oplever tjenesteydere i EU problemer med at udnytte denne ret på grund af nationale tilladelserordninger, procedurer og formaliteter, som er til hinder for oprettelsen af nye servicevirksomheder. For at imødegå dette problem afspejler loven service-